

S'ha acabat l'independentisme

written by Xavier Martínez Gil | 19 de juliol de 2017

Ja està decidit. Deixo de ser independentista. Fins aquí he arribat. Són molts anys lluitant per portar endavant aquest projecte polític i crec que ja hem arribat al límit. Concretament deixaré de ser independentista el dia 3 d'octubre de 2017. Serà el dia que, de sortir sí en el referèndum del dia 1 d'octubre, ja serem independents i, per tant, ja no tindrà sentit parlar d'independentisme. Serà el moment en què tot el país dedicarà les energies que ara dedica a assolir la independència a construir la independència. En aquest petit país ja fa massa temps que massa gent dedica massa esforços per assolir la independència. Quan tots aquests esforços els dediquem simplement a treballar, a ser més productius, jo calculo que el PIB de Catalunya pujarà, al menys, un 0,2% més.

Per fi hem deixat enrere les metàfores marineres, el dret a decidir, l'estat propi, el posem les urnes, les desobediències i totes aquelles martingales del processisme. Suposo que era una etapa necessària per poder arribar a parlar clarament de l'exercici del dret a l'autodeterminació. Per això m'ha agradat la llei del referèndum i com aquesta s'ha explicat per part del grup parlamentari de Junts pel Sí. Per fi es parla de reivindicar l'exercici d'un dret humà, avalat per les Nacions Unides i (teòricament) reconegut pel mateix Estat espanyol i la seva Constitució. El problema és la interpretació partidista que fan els grups polítics espanyols de la Constitució i la utilització ideològica del Tribunal Constitucional. Ara, el referent és internacional. Ara, la comunitat internacional ja entén (i es sent interpel·lada) quan parlem del dret a l'autodeterminació. Ara ha de ser el Gobierno de Espanya qui justifiqui davant el món perquè reprimeix aquest dret.

Arribats a aquest punt, i un cop aclarit els termes del referèndum, molt em temo que la campanya (que a la pràctica fa

temps que ha començat) no ho serà entre els partidaris del sí a la independència i els partidaris de continuar a l'Estat espanyol. Aquest és un debat en el què els unionistes fa temps que han llençat la tovallola i han renunciat a fer. El debat, la confrontació, és ja entre els que defensem el legítim dret a l'autodeterminació i els que el neguen. El que han de tenir en compte els ciutadans a l'hora de votar és qui defensa els seus drets i qui els vol reprimir. La confrontació és entre qui vol escoltar la voluntat del poble i qui no la vol escoltar per així imposar el seu criteri. Pels negacionistes resulta irrellevant que la gent vulgui la independència o vulgui continuar dins d'Espanya. Mentre la estratègia de l'unionisme sigui lluitar contra la convocatòria del referèndum en comptes de fer campanya pel no, no estarem davant d'un referèndum sobre la independència sinó sobre la democràcia. Però que no pateixin, aviat tots deixarem de ser independentistes perquè ja serem democràticament independents.